

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/23/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117215866
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8117215866.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: 1. N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. 9, XXX XX J. J., 2. H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX Y., 3. E. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. 8, 08X XX J. J., 4. T. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, XXX XX E., všetci žalobcovia právne zastúpení Advokátskou kanceláriou Vaľo & Partners s.r.o., so sídlom Konštantínová 3, 080 01 Prešov, IČO: 36 868 434, proti žalovanej: D. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. J. - U., J. č. XXX, zastúpenej JUDr. Václavom Loumom, MBA, nar. 16.08.1981, bytom Prešov, Komenského č. 4, v konaní o zaplatenie 4.171,- Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/23/2017-94 zo dňa 05.09.2018 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1. inštancie v jeho napadnutej časti a to vo výroku III. a IV, t.j. ktorým súd konanie o žalobe žalobkyne v 4.rade vo vzťahu k žalovanej zastavil a výroku II. ktorým vyslovil, že žalobkyňa v 4.rade nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. konanie o žalobe žalobkyne v 4. rade vo vzťahu k žalovanej zastavil. II. Vyslovil, že žalobkyňa v 4. rade nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trov konania nepriznáva. III. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1. rade sumu vo výške 938,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 938,- Eur odo dňa 06.01.2017 do zaplatenia, žalobcovi v 2. rade sumu 938,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 06.01.2017 do zaplatenia, žalobcovi v 3. rade sumu 938,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 06.01.2017 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. IV. Vyslovil, že žalobcovia v 1. až 3. rade majú vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil súd prvej inštancie ust. § 482, § 488, § 489 a § 494 Občianskeho zákonníka.

3. Súd prvej inštancie žalobný návrh žalobcov považoval v celom rozsahu za dôvodný. Z predloženého výpisu z listu vlastníctva číslo XXXX, okres E., obec J. J., katastrálne územie J. J. mal súd za preukázané, že žalovaná je výlučnou vlastníčkou parcely číslo XXXX/X o výmere 3.000 m2 druh pozemku orná pôda, parcely číslo XXXX/X o výmere 3.554 m2 druh pozemku orná pôda, parcely číslo XXXX o výmere 8.940 m2 druh pozemku orná pôda, parcely číslo XXXX o výmere 8.610 m2 druh pozemku orná pôda, parcely číslo XXXX o výmere 8.379 m2 druh pozemku orná pôda, a to v podiele 1/1. Z Kúpnej zmluvy, ktorá bola súdu predložená vyplýva, že dňom 05.12.2016 žalovaná ako predávajúca odpredala v súlade s § 588 Občianskeho zákonníka kupujúcemu spoločnosti IMPOL HOLDING, a.s. nehnuteľnosť zapísanú na Liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie J. J., parcelu registra KNC číslo XXXX, orná pôda o výmere 2.599 m2 za kúpnu cenu špecifikovanú v článku III. uzatvorenej Kúpnej zmluvy vo výške

47.000,- Eur. Napriek písomnej výzve žalobcov zo dňa 16.07.2017, zvyšok kúpnej ceny titulom záväzku vyplývajúceho z Osvedčenia o dedičstve žalovaná žalobcom nezaplatila. Z Osvedčenia o dedičstve 26D/349/2007 D not 59/2007 zo dňa 23.05.2007 mal súd za preukázané, že po poručiťelovi V. D., naposledy bytom J. J., L. XXX/XX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX ako dedičia zo zákona prichádzajú do úvahy súrodenci: 1. D. D., rodený D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, bytom E., N. E. XXXX/XX, 2. D. X., rodená D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, bytom J. J., U. XXX, 3. D. Y., rodená D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, bytom J. J., X. J. XXX/XX, 4. V. V., rodená D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, bytom E., Y. XXXX/XX, 5. právom neb. Y. D., zomr. XX.XX.XXXX jeho deti: Xa. N. Y., rodená D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXX, bytom J. J., G. XXX/X, Xb. H. D., rodený D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom Y., G. XX, Xc. E. D., rodený D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom J. J., G. XXX/X, 6. právom neb. G. D., zomr. XXXX jeho deti: Xa. X. D., rodený D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom E., E. P. XXXX/XX, Xb. Z. D., rodený D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom E., J. XXXX/X, Xc. D. D., rodený D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom J. J., L. XXX/XX, 7. právom neb. N. D., zomr. XXXX jeho syn: Xa. X. D., rodený D., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo XXXXXX/XXXX, bytom J. J., H. L. XXX/XX. Z predloženého Osvedčenia, z jeho štvrtej strany, pre súd vyplynulo, že nehnuteľnosti zapísané v katastrálnom území J. J.: - LV č. XXXX parcely č. XXXX orná pôda XXXX m², 3623 orná pôda 974 m², 3624 orná pôda 894 m² pod B 2 v 4/12, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 4312 m² pod B 1 v 1/2, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 1832 m² pod B 2 v 1/3, -LV č. XXXX parcela č. XXXX/XX orná pôda XXXX m² pod B 1 v celosti, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 2101 m² pod B 1 v 1/2, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 2147 m² pod B 1 v 1/3, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 3437 m² pod B 1 v celosti, -LV č. XXXX parcela č. XXXX/X orná pôda 135 m², 3364/2 orná pôda 2386 m² pod B 1 v celosti, -LV č. XXXX parcela č. XXXX/X orná pôda 2518 m² pod B 1 v celosti, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 1778 m², 2544 orná pôda 1125 m² pod B1 v celosti -LV č. XXXX parcela č. XXXX ttp 1893 m² pod B 1 v celosti, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 1832 m² pod B 1 v 1/2, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 3060 m² pod B 1 v 1/3, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 4162 m² pod B 2 v 1/3, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 2206 m² pod B 1 v 1/2, -LV č. XXXX parcela č. XXXX orná pôda 8332 m² pod B 2 v 1/3, -LV č. XXXX parcela č. XXXX/X orná pôda 1389 m² pod B 4 v 1/5, nadobudla žalovaná, s tým, že ak za tieto nehnuteľnosti získa určitý finančný alebo naturálny obnos, uspokojí zákonný podiel ostatným dedičom a zároveň sa zaväzuje, že tieto nehnuteľnosti, ktoré týmto konaním nadobudla neprevedie na iné osoby ako blízke bez ich súhlasu a bez toho, aby ich podiely vyplatila podľa obvyklej ceny v čase vykonania prevodu. Lehota na vyplatenie sa stanovila na jeden mesiac od vykonania úkonu, ktorý bude znamenať zmenu vlastníckeho práva.

4. V tomto konaní žalovaná v rámci svojej procesnej obrany vznesla námietku, že nehnuteľnosť, ktorú odpredala na základe uzatvorenej Kúpnej zmluvy zo dňa 05.12.2016, a to parcelu registra KNC číslo XXXX, o výmere 2.599 m², druh pozemku orná pôda, zapísanú na Liste vlastníctva číslo XXXX, tá nie je totožná s nehnuteľnosťou, ktorú nadobudla titulom dedenia s povinnosťou vyplatiť ustupujúcich dedičov v zmysle Osvedčenia o dedičstve zo dňa 23.05.2007 pod číslom 26D/349/2007 a to zapísanú na Liste vlastníctva číslo XXXX, ako parcelu číslo XXXX/X orná pôda o výmere 2.518 m² pod B 1 v celosti. S touto argumentáciou žalovanej súd prvej inštancie v žiadnom prípade nesúhlasil. Z projektu pozemkových úprav J. J., katastrálne územie J. J. zo dňa 26.10.2012 pre súd vyplynulo, že z pôvodnej parcely číslo XXXX/X vznikla parcela číslo XXXX o výmere 2.599 m². Túto skutočnosť súdu potvrdil aj súdom vypočutý svedok v zmysle návrhu žalobcov M. E. Z., ktorý jednoznačne uviedol, že nová parcela číslo XXXX vznikla z pôvodnej parcely číslo XXXX/X, keďže vykonával projekt pozemkových úprav priamo v katastrálnom území J. J.. Zároveň súdu dopodrobna popísal postup pri vykonávaní projektu pozemkových úprav. Svedok uviedol, že všetky metre z parcely XXXX/X sa premietli do novej parcely číslo XXXX. To, že parcela číslo XXXX leží na iných parcelách, to vôbec nevedí. Pri pozemkových úpravách sú totiž rozhodujúce len metre štvorcové. Z grafickej časti, ktorá bol žalobcami predložená a ktorá sa nachádza v súdnom spise jednoznačne vyplýva, že celá táto parcela ako povedal súdom vypočutý svedok č. XXXX/X sa premietla do novej parcely vytvorenej, a to číslo XXXX. Pokiaľ zástupca žalovanej uviedol v rámci svojej záverečnej reči, že parcela číslo XXXX vznikla z ďalších troch parciel, ktoré boli predmetom dedičských konaní, a že podľa jeho názoru žalobcovia neunesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že táto parcela XXXX vznikla z parcely číslo XXXX/X. K tomu súd prvej inštancie považoval za potrebné uviesť, že bolo povinnosťou žalovanej súdu o tom predložiť dôkazy. Toto tvrdenie žalovanej tak podľa názoru súdu zostalo len v rovine jej tvrdení, bez toho aby k tomuto svojmu tvrdeniu produkovala aj dôkazy. Súdu prvej inštancie navyše vôbec nebolo zrejmé, z akých

troch parcel, tak ako to citoval zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 05.09.2018, mala vzniknúť parcela číslo XXXX. Toto jeho tvrdenie zostalo len vo všeobecnej neurčitej rovine. Súd vychádzal z grafického náčrtu, z projektu pozemkových úprav a z výpovede svedka M. E. Z., ktorý v katastrálnom území J. J. vykonával pozemkové úpravy. Mal tak za to, že parcela číslo XXXX, zapísaná na LV číslo XXXX, orná pôda o výmere 2.599 m², ktorú žalovaná previedla na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 05.12.2016 je zhodná s parcelou číslo XXXX/X, ktorú nadobudla na základe predloženého Osvedčenia o dedičstve zo dňa 23.05.2007 sp. zn. 26D/349/2007, a to v celosti, s povinnosťou vyplatiť ustupujúcich dedičov. Súd prvej inštancie zhodnotil a konštatoval, že žalovaná neunesla dôkazné bremeno a nepreukázala svoje tvrdenia o tom, že sa nejedná o totožné parcely. Súd prvej inštancie zároveň uviedol, že rozhodnutie o vyporiadaní dedičstva so zreteľom na jeho obsah možno považovať za obdobu, analógiu zmluvy - dohody, ktorá zakladajúc majetkové právo zaväzuje nielen účastníkov zmluvy, ale aj ich právnych nástupcov a ktorá im umožňuje domáhať sa práv, respektíve nárokov ňou založených, ak sa stanú splatnými v budúcnosti. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/96/2000 zo dňa 26.11.2003, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 5/2005 pod č. 45. Zároveň poukázal na obdobné závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Cdo/95/98 a rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/247/2014 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/694/2014, 1Co/35/2011 o povinnosti dediča vyplatiť ustupujúcich dedičov titulom záväzku z osvedčenia o dedičstve.

5. Výrok o zastavení konania vo vzťahu k žalobkyni v 4.rade odôvodnil súd prvej inštancie tým, že cestou svojho právneho zástupcu vzala žalobu späť a zástupca žalovanej na pojednávaní dňa 05.09.2018 súhlasil so zastavením konania. Výrok o trovách konania vo vzťahu k žalobkyni v 4.rade a žalovanej odôvodnil ust. § 256 Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.). Uviedol, že nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanej, žalovaná však náhradu trov konania nežiadala priznať. Z tohto dôvodu súd vyslovil, že žalobkyňa v 4. rade nemá nárok na náhradu trov konania a žalovanej súd náhradu trov konania nepriznal.

6. V tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť, a preto odvolací súd rozsudok v tejto časti nepreskúmaval.

7. Súd prvej inštancie následne konštatoval, že z osvedčenia o dedičstve sp. zn. 26D/349/2007 zo dňa 23.05.2017 vyplýva, že žalobkyňa v 1. rade je dedičkou po poručiteľovi V. D. a nadobudla 1/21 z vlastníckeho podielu poručiteľa, rovnako ako aj žalobca v 2. a 3. rade nadobudli 1/21 z vlastníckeho podielu poručiteľa. Podiel 1/21 z prevádzanej kúpnej ceny získanej žalovanou v sume 47.000 Eur pre žalobcov v 1. až 3. rade tak predstavuje sumu 2.238 Eur. Od tejto sumy súd odpočítal úhrady, ktoré poukázala žalovaná žalobcom v 1. až 3. rade, každému po 1.300 Eur, a preto dlžná suma, ktorú je žalovaná povinná vyplatiť žalobcom v 1. až 3. rade predstavuje sumu 938 Eur, na ktorú ju súd v celom rozsahu zaviazal. Zároveň z tejto sumy súd priznal žalobcom v 1. až 3. rade úrok z omeškania postupom podľa § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády číslo XX/XXXX Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. V Osvedčení o dedičstve sa žalovaná zaviazala vyplatiť podiel z dedičstva ustupujúcim dedičom v lehote jedného mesiaca od úkonu, ktorý znamená zmenu vlastníckeho práva. S poukazom na to, že Kúpna zmluva bola uzatvorená dňa 05.12.2017, súd priznal žalobcom úrok z omeškania od 06.01.2017, t. j. uplynutím doby jedného mesiaca po podpísaní Kúpnej zmluvy.

8. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie vo vzťahu medzi žalobcami v 1. až 3. rade a žalovanou postupom podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovia v 1. až 3. rade mali úspech v rozsahu 100 %, z tohto dôvodu im súd prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Zároveň súd prvej inštancie konštatoval, že o výške náhrady týchto trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník postupom podľa § 262 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

9. Proti tomuto rozsudku včas podala odvolanie žalovaná a to okrem výroku I., II., teda vo výroku III. a IV. Odvolanie podala žalovaná z dôvodu arbitrárnosti rozsudku, ktorá má spočívať v tom, že súd nielen nezistil podstatu veci, ale osvojil si aj tvrdenie svedka, ktorý svojou výpoveďou jednoznačne preukázal, že rozhodnutie súdu nie je založené na podstate veci, ale na osvojení si zjavne neúčinného záveru pri dokazovaní a ktorý je navyše ešte dôkazom opaku. Žalovaná poukázala na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a konštatovala, že arbitrárne je vo vzťahu k hodnoteniu hodnovernosti svedka, pretože v zmysle ust. § 25a ods. 1 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách v znení

platnom ku dňu vykonávania pozemkových úprav, ktoré boli uskutočňované v obci J. J. oprávnenie na projektovanie pozemkových úprav sa preukazuje osvedčením. Súd si mal po začatí vykonávania dôkazu výsluchom svedka overiť, či táto osoba má osvedčenie podľa ustanovenia § 25a zákona č. 330/1991 Zb. Žalovaná nemala ani možnosť overiť si identitu tejto osoby. Súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Zároveň žalovaná konštatovala, že jej postupom súdu prvej inštancie bolo odňaté právo na spravodlivý proces aj v inom smere. Konštatovala, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie žalobou, pričom žalobou nemožno vykonať dokazovanie, skutočností ktoré sú obsiahnuté v žalobe je potrebné podrobiť dokazovaniu, Súd prvej inštancie mal za preukázané, že v k. ú. J. J. na LV č. XXXX k parcelám KNC XXXX/X orná pôda o výmere 3000 m², 3862/1 orná pôda o výmere 3554 m², 4068 orná pôda o výmere, 8940 m², 4272 orná pôda o výmere 8610 m², 4377 orná pôda o výmere 8379 m², je žalovaná výlučnou vlastníčkou titulom nadobudnutia a to rozhodnutia A. XXXX/XXX-XXX/ZJ zo dňa XX.XX.XXXX, teda potvrdil titul nadobudnutia iným spôsobom ako dedením. Súd sám priznal, že sa nejedná o pozemky nadobudnuté titulom dedenia podľa rozhodnutia 26D/349/2007 zo dňa 23.05.2007. Závazok žalovanej vyplývajúci z osvedčenia o dedičstve sa vzťahuje výlučne na pozemky uvedené v predmetnom osvedčení o dedičstve. Kúpnu zmluvou zo dňa 05.12.2016 žalovaná nadobudla kúpnu cenu vo výške 47.000,- Eur za pozemok parcely KNC XXXX orná pôda o výmere 2599 m², v tom čase bola tiež zapísaná na LV č. XXXX a nadobudnutá rozhodnutím A. 20XX/XXX-XXX/ZJ zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobcovia v 1. až 3.rade majú byť uspokojení v zmysle nároku uplatneného žalobou, ale len z tej časti pôvodnej parcely, ktorá bola predmetom dedenia, ale parcela KNC XXXX orná pôda o výmere 2599 m² nie je totožná s parcelou z dedičstva, je len vytvorená z časti pôvodnej parcely z dedičstva a z časti z iných parciel, ktoré nikdy neboli predmetom dedenia. Túto podstatnú otázku súd prvej inštancie neriešil, ale rozhodol nad rámec nároku žalobcov, čím by privodil plnenie bez právneho dôvodu a teda by sa jednalo o bezdôvodné obohatenie žalobcov. Žalovaná namietala, že zo záväzku z osvedčenia o dedičstve: ak za tieto pozemky získa určitý finančný alebo naturálny obnos, uspokojí zákonný podiel ostatným dedičom a zároveň sa zaviazala, že nehnuteľnosti, ktoré týmto konaním nadobudla neprevedie na iné osoby ako blízke bez ich súhlasu a bez toho, aby ich podiely vyplatila podľa obvyklej ceny v čase vykonania prevodu. Lehota na vyplatenie sa stanovuje jeden mesiac od vykonania úkonov, ktoré budú znamenať zmenu vlastníckeho práva. Tento záväzok prijíma a bude platiť pre ňu, ako aj jej právnych nástupcov a právnych nástupcov dedičov tohto konania. Zo záväzku je podstatné to, že „ak získa za tieto pozemky“, teda pozemky z dedičstva obnos. Prihliadnuc na obsah záväzku mohli napr. žalobcovia žalovať o neplatnosť kúpnej zmluvy z dôvodu, že previedla, aj keď len časť z pozemku z dedičstva bez súhlasu dedičov, ale nie je a nemôže byť žalovaná zaviazaná súdom na výplatu aj za tú časť z parcely KNC XXXX, ktorá nepochádza z pozemku nadobudnutého dedením. Následne žalovaná citovala bod 13. z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie i konštatovala ako opisuje súd prvej inštancie v bode 16.rozsudku výpoveď svedka M. Z.. Výpoveď svedka Z. podľa názoru žalovanej nepreukázala totožnosť parcely KNC XXXX/X s parcelou KNC/XXXX, len preukázala to, čo upravuje Zákon o pozemkových úpravách. Výmera pozemkov sa pri pozemkových úpravách zceľuje a nové parcely musia byť primerané výmere, bonity a polohe pôvodných parciel. Sám M.. Z. len chcel preukázať, že vytvorením nových parciel nie je ukrátený vlastník v porovnaní s pôvodnou výmerou, ale tak ako uviedol, to že parcela KNC XXXX leží na iných parcelách, to vôbec nevedí. Dosvedčil, že parcely nie sú totožné. V danom prípade, tak ako je to vidieť zo snímky z mapy časť novovytvorenej KN XXXX pochádza z KNE XXXX/X a len z tej časti je žalovaná povinná plniť. Teda neuniesli dôkazné bremeno a nepreukázali, že by parcela, ktorá bola predmetom kúpnej zmluvy bola zhodná s parcelou, ktorú žalovaná nadobudla dedením. Žalovaná preto namietala, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. a zároveň, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 365 ods.1 písm.h/ C.s.p. V tejto súvislosti žalovaná citovala z ust. § 6 ods.1 písm.d/ zákona č. 330/1991 Zb. Zároveň žalovaná poukázala aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 210/2013 zo dňa 07.08.2013, keď Ústavný súd konštatuje, že rozhodnutie o nariadení vykonania projektu pozemkových úprav má vplyv na konštituovanie hmotnoprávných oprávnení vlastníkov, resp. na vznik vlastníckeho práva k náhradným pozemkom vlastníkov. V zmysle ust. § 14 ods. 4 Zákona o pozemkových úpravách vlastníctvo k novým pozemkom sa nadobudne dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav a samotný zákon považuje pozemky za tzv. „novoobstarané“. Žalovaná nadobudla na LV č. XXXX v časti B nehnuteľnosti na základe rozhodnutia OPÚ XXXX/XXX-XXX/ZJ, zo dňa 29.10.2012, teda nie titulom dedenia vo veci sp.zn. 26D/349/2007. Práva žalobcov tak v dôsledku neuplatnenia svojich práv v procese pozemkových úprav zanikli. Žalovaná namieta premlčanie nároku

žalobcov. V zmysle § 14 ods.4 zákona č. 330/1991 Zb. nie je možné podať odvolanie proti rozhodnutiu OPÚ XXXX/XXX-XXX/ZJ zo dňa 29.10.2012. Teda dňa 30.12.2012 začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota, ktorej posledný deň nastal dňa 29.12.2015 a jeho uplynutím nárok žalobcov sa stal premlčaným. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď mal za to, že až scudzovacím úkonom a to kúpnu zmluvou, ktorou žalovaná previedla na tretiu osobu parcelu registra „C“ č. 3225 vznikol žalobcom nárok na zákonný podiel. Preto žalovaná navrhla, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti a žalobu zamietol. Zároveň žiadala priznať žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

10. K odvolaniu žalovanej sa vyjadrili žalobcovia. Vyjadrenie označili ako stanovisko k odvolaniu. Navrhli, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil a priznal žalobcom náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalobcovia majú za to, že dôvody žalovanej uvedené v jej odvolaní sú v celom rozsahu irelevantné. Pritom sa súd prvej inštancie so všetkými uvádzanými dôvodmi riadne vysporiadal. Nárok žalobcov je v celom rozsahu dôvodný. Žalobcovia poukázali na znenie ust. § 482, § 488, § 489 a § 494 Občianskeho zákonníka. Tvrdia, že z projektu pozemkových úprav J. J. k.ú. J.N. zo dňa 26.10.2012 vyplýva, že z pôvodnej parcely č. XXXX/X vznikla parcela XXXX o výmere 2599 m². Túto skutočnosť súdu potvrdil aj súdom vypočutý svedok M. E. Z., ktorý jednoznačne uviedol, že nová parcela č. XXXX vznikla z pôvodnej parcely XXXX/X, keďže vykonával projekt pozemkových úprav priamo v k.ú. J. J.. Zároveň dopodrobna popísal postup pri vykonávaní projektu pozemkových úprav. Svedok uviedol, že všetky metre v parcele XXXX/X sa premietli do novej parcely č. XXXX. To, že parcela č. XXXX leží na iných parcelách, to vôbec nevádi. Pri pozemkových úpravách sú totiž rozhodujúce len metre štvorcové. Z grafickej časti, ktorá bola žalobcami predložená a ktorá sa nachádza v súdnom spise jednoznačne vyplýva, že celá táto parcela ako povedal súdom vypočutý svedok sa premietla do novej parcely. Žalobcovia majú za to, že v danom prípade nedošlo k zániku záväzku žalovanej voči žalobcom a voči ďalším účastníkom dedičskej dohody. Tým, že došlo k uzavretiu dedičskej dohody stála sa jedinou vlastníčkou predmetných nehnuteľností, ktoré boli predmetom pozemkových úprav práve žalovaná. Dedičia po nebohom V. D. nemali prečo byť účastníkmi týchto pozemkových úprav a ich vlastnícke práva nemali byť z akého dôvodu týmito pozemkovými úpravami dotknuté, nakoľko k nim už žiadne práva nemali. Jediným obsahom dedičskej dohody vo vzťahu k sporným parcelám je záväzok žalovanej, v danom prípade určitým, zrozumiteľným a právne prípustným spôsobom deklarovaný v osvedčení o dedičstve, že pokiaľ za nehnuteľnosti, ktoré získala na základe dedičskej dohody tým, že de facto ostatní spoludedičia sa vzdali svojich dedičských podielov jej prospech, týmto sa stala jedinou vlastníčkou týchto nehnuteľností, dostane nejaký obnos, tak spoludedičov vyplatí podľa ich podielov. Spoludedičia v danom prípade nemali dôvod uzatvárať prípadné ďalšie dohody so žalovanou alebo pristupovať k záväzku vyplývajúceho z dedičského osvedčenia. Bolo by práve v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ by v takomto prípade žalovaná titulom osvedčenia o dedičstve z dedičskej dohody získala výlučné vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam a následne predajom týchto nehnuteľností by získala finančný obnos a nemusela by uspokojiť spoludedičov. Pokiaľ by takéto rozhodnutie malo byť výlučne na nej, odporovalo by to dobrým mravom, ako aj samotnému účelu dedičských dohôd, ktoré práve v prípade nehnuteľností smerujú k tomu, aby sa nehnuteľnosti zbytočne nedrobili, aby sa čo najúčelnejšie pozemky zceľovali a využívali v prospech čo najmenšieho okruhu spoluvlastníkov. Spoluvlastníctvo k nehnuteľnostiam je vždy obtiažne spravovať z hľadiska práv a povinností jednotlivých spoluvlastníkov. Iný výklad dohody by odporoval spravodlivému usporiadaniu vecí a bol by v rozpore s dobrými mravmi. Preto žalobcovia znova navrhli rozsudok potvrdiť a priznať im náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11. K vyjadreniu - stanovisku žalobcov k odvolaniu žalovanej sa vyjadrila žalovaná. Uviedla, že dôvody, pre ktoré by odvolací súd mal zmeniť rozsudok tak, že žalobu zamietne uviedla vo svojom odvolaní zo dňa 29.10.2018 a na týchto dôvodoch zotrváva naďalej. So stanoviskom žalobcov naďalej nesúhlasí. Zastáva presne opačný názor a vyjadrovať sa k odôvodneniu stanoviska žalobcov nemá podľa jej názoru zmysel, nakoľko všetko potrebné pre žalovanú aj pre odvolací súd uviedla už v odvolaní. Navrhuje, aby odvolací súd rozsudok zmenil, žalobu v napadnutej časti zamietol a priznal žalovanej vo vzťahu k žalobcom v 1. a 3.rade nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

12. K vyjadreniu žalovanej zaslali znova stanovisko žalobcovia. V celom rozsahu trvali na svojom stanovisku zo dňa 19.11.2018 a navrhli odvolaciemu súdu ako súdu druhej inštancie, aby napadnutý rozsudok ako vecne správny v celom rozsahu potvrdil, pretože podľa žalobcov žalovaná v tomto konaní neuniesla dôkazné bremeno. Preto žalobcovia žiadajú, aby odvolací súd zaviazal žalovanú aj

na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Žalovaná vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne nové skutočnosti a ani žiadnym spôsobom nerozporuje tvrdenia žalobcov v zmysle ich písomného stanoviska zo dňa 19.11.2018.

13. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. okrem výroku I. a II., teda vo výroku III. a IV., ktorým žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1.rade sumu vo výške 938,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 938,- Eur odo dňa 06.01.2017 do zaplataenia, žalobkyni v 2. rade sumu 938,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 06.01.2017 do zaplataenia a žalobcovi v 3.rade sumu 938,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 06.01.2017 do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a bolo vyslovené, že žalobcovia v 1. a 3.rade majú vo vzťahu k žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario a zistil, že odvolanie žalovanej je dôvodné.

14. Žalovaná namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne, zároveň, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že vec nesprávne právne posúdil, že rozhodol nad rámec nároku žalobcov, čím by priviedil plnenie bez právneho dôvodu na strane žalobcov a jednalo by sa o bezdôvodné obohatenie a zároveň namietala premlčanie nároku.

15. Odvolací súd súhlasí s názorom žalovanej, že súd prvej inštancie v prejednávacom spore v napadnutej časti nezistil správne skutkový stav, teda v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností a na základe takto nedostatočne vykonaného dokazovania nedospel k správnym skutkovým zisteniam. Zároveň z odôvodnenia rozsudku jednoznačne nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu prvej inštancie pri hodnotení dôkazu na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie nedal vo svojom rozhodnutí a jeho dôvodoch zrozumiteľnú a presvedčivú odpoveď na podstatný argument žalovanej, tak ako to namieta aj vo svojom odvolaní, že parcela KNC XXXX - orná pôda o výmere 2599 m², zapísaná na LV č. XXXX, ktorú nadobudla rozhodnutím A zo dňa 29.10.2012 zodpovedá parcele KNE XXXX/X, zapísanej na LV č. XXXX pod B 1 vcelosti orná pôda, ktorá mala výmeru 2518 m². Na tom nič nemení ani skutočnosť, že súd prvej inštancie v bode 27. odôvodnenia svojho rozhodnutia konštatuje, že z projektu pozemkových úprav J. J. k.ú. J. J. zo dňa 26.10.2012 pre neho vyplynulo, že z pôvodnej parcely č. XXXX/X vznikla parcela č. XXXX o výmere 2599 m². Ani to, že túto skutočnosť mal potvrdiť aj súdom vypočutý svedok v zmysle návrhu žalobcov M. E. Z., ktorý tvrdil, že parcela č. XXXX vznikla z pôvodnej parcely č. XXXX/X, keďže vykonával projekt pozemkových úprav priamo v k.ú. J. J.. Na tom nemení nič ani skutočnosť, že zároveň svedok súdu dopodrobna popísal postup pri vykonávaní projektu pozemkových úprav a že tvrdil, že všetky metre z parcely č. XXXX/X sa premietli do novej parcely č. XXXX a to, že parcela č. XXXX leží na iných parcelách vôbec nevedí. V tvrdení M. E. Z. nie je logický rozpor. Logický rozpor však je v odôvodnení rozsudku súdu prvej inštancie, keď sám v poslednom odseku svojho odôvodnenia v bode 27. konštatuje, že mal za to, že parcela č. 3225, zapísaná na LV č. XXXX - orná pôda o výmere 2599 m², ktorú žalovaná previedla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 05.12.2016 je zhodná s parcelou č. XXXX/X, ktorú nadobudla na základe predloženého Osvedčenia o dedičstve zo dňa 23.05.2007 sp.zn. 26D/349/27 a to vcelosti s povinnosťou vyplatiť ustupujúcich dedičov, pričom vo výmere parcely XXXX a XXXX/X je rozdiel 81 m². Aj keby teda parcela č. XXXX/X bola celá zahrnutá do parcely č. XXXX možno prisvedčiť žalovanej, že nejde o rozmerovo rovnaké nehnuteľnosti, teda pravidlám formálnej logiky zodpovedá záver žalovanej uvedený v jej odvolaní, že nie je a nemôže byť zaviazaná súdom na výplatu aj za tú časť parcely KNC XXXX, ktorá nepochádza z pozemku nadobudnutého dedením i s ohľadom na záväzok z osvedčenia o dedičstve, tak ako to v odvolaní citovala a tak ako to aj zodpovedá záväzku žalovanej, tak ako to opísal súd prvej inštancie v bode 11. rozsudku, kde sa uvádza, že nehnuteľnosti v k.ú. J. J. nadobúda žalovaná s tým, že ak za tieto nehnuteľnosti získa určitý finančný alebo naturálny obnos, uspokojí zákonný podiel ostatným dedičom. Odvolacia námietka žalovanej je preto v tejto časti dôvodná. Správne je i námietka žalovanej čo do odôvodnenia bodu 13. rozsudku, keď súd prvej inštancie konštatuje, že z projektu pozemkových úprav J. J. zo dňa 26.10.2012 vyplýva, že pôvodné číslo parcely XXXX/X zodpovedá parcele č. XXXX o výmere 2599 m². Skutočne parcela č. XXXX/X, zapísaná na LV č. XXXX orná pôda pod B4 v 1/5 mala výmeru 1389 m² ako to sám súd prvej inštancie uvádza v odôvodnení v bode 11. rozsudku. Uvedené potom nezodpovedá odôvodneniu ďalej napríklad aj v bode 16., keď súd prvej inštancie uvádza obsah svedeckej výpovede Ing. E. Z., ktorý prehlásil, že parcela

č. XXXX je nová parcela a v podstate vznikla z parcely, ktorá je na obrázku, ktorý mu bol predložený v grafickom náčrte a nová parcela XXXX vznikla z pôvodnej parcely č. XXXX/X. Na tom nič nemení ani skutočnosť, že svedok uviedol, že nový pozemok má iný tvar a že to nevadí, pretože pozemok sa zapíše a vytvorí podľa nových kritérií a rozdielna výmera môže byť v percentách aj 10 %. Percentuálny rozdiel vypočítal M. E. Z. na 0,05 %. Súd prvej inštancie však riadne nevysvetlil ako mohol mať za to, že parcela č. XXXX, zapísaná na LV č. XXXX - orná pôda o výmere 2599 m², ktorú žalovaná previedla na základe kúpnej zmluvy zo dňa 05.12.2016 je skutočne zhodná s parcelou č. XXXX/X, ktorú nadobudla na základe predloženého osvedčenia o dedičstve zo dňa 23.05.2007, keď rozdiel vo výmere predstavuje 81 m². Konštatovanie súdu prvej inštancie, že žalovaná neuniesla dôkazné bremeno a nepreukázala svoje tvrdenie o tom, že sa nejedná o totožné parcely, preto nezodpovedá pravidlám formálnej logiky. V danom prípade totiž súd nerieši záväzok žalovanej vyplývajúci z projektu pozemkových úprav, ale rieši záväzok žalovanej vyplývajúci z osvedčenia o dedičstve sp.zn. 26D/349/2007, Dnot 59/2007 zo dňa 23.05.2007, z ktorého vyplýva, že ak žalovaná za tieto nehnuteľnosti získa určitý finančný alebo naturálny obnos, uspokojí zákonný podiel ostatným dedičom. Jedná sa teda o LV č. XXXX, parcela č. XXXX/X - orná pôda o výmere 2518 m² pod B1 vcelosti, pričom skutočnosť, že uvedená parcela sa premietla do vtedy novej parcely č. XXXX, zapísanej na LV č. XXXX - orná pôda o výmere 2599 m² podľa názoru odvolacieho súdu nebolo medzi stranami sporná. Tak ako to vyplýva aj zo samotného odvolania žalovanej, ktorá uvádza, že žalobcovia N. Y., H. D. a E. D. môžu byť uspokojení v zmysle nároku uplatneného žalobou, ale len z tej časti pôvodnej parcely, ktorá bola predmetom dedenia, parcela KNC XXXX - orná pôda, 2599 m² nie je totožná s parcelou z dedičstva, je len vytvorená z časti pôvodnej parcely z dedičstva a z časti iných parciel, ktoré nikdy neboli predmetom dedenia. Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie aj skutočnosť, ktorú namietal právny zástupca žalovanej na poslednom pojednávaní a to, že na č.l. 87 spisu sa nachádza projekt pozemkových úprav J. J. zapísaný do katastra v decembri 2012, riešenie vlastníctva D. X., z ktorého vyplýva, že jednotlivé nové pozemky nemajú žiaden priamy vzťah k jednotlivým pôvodným pozemkom. Preto podľa názoru odvolacieho súdu nárok žalobcov možno odvodzovať iba od nároku tak ako bol dohodnutý v osvedčení o dedičstve, pričom nie je vylúčené, že by sa parcela, ktorá bola predmetom dohody stala súčasťou inej parcely.

16. Žalovaná vznesla v odvolacom konaní námietku premlčania. Už predtým poukázala na možné premlčanie nároku na č.l. 70 spisu. Premlčacia námietka bola uvedená ako odvolací dôvod s tým, že dňa 30.12.2012 začala plynúť 3-ročná premlčacia lehota, ktorej posledný deň nastal dňa 29.12.2015 a jeho uplynutím nárok žalobcov sa premlčal a to v súvislosti s tým, že žalovaná v zmysle ust. § 14 ods.4 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách vlastníctvo k novým pozemkom nadobudla dňom právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav a samotný zákon považuje pozemky za tzv. „novoobstarané“. Žalovaná tvrdila, že ide o nadobudnutie vlastníckeho práva originálnym spôsobom, preto ak si žalobcovia neuplatnili svoje práva dňom nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o schválení vykonania projektu pozemkových úprav v k.ú. J. J., ich práva zanikli.

17. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to ohľadom akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

18. Odvolací súd znova uvádza, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi súdu prvej inštancie na strane druhej tak, aby bolo riadne zodpovedané na všetky odvolacie námietky žalovanej, ale i jej námietky, ktoré prednášala v priebehu konania na súde prvej inštancie. Dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania spočíva v získaní krajne dôležitých poznatkov, na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu musí objektívne zodpovedať stavu veci a je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom na rozhodnutie súdu vôbec. Dôkazmi overený skutkový stav je významný aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdenia strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktorý je predpokladom ich úspešnosti a to obzvlášť v sporovom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4Cdo/256/2012. Súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany, ale je povinný na všetky procesné

úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, čo sa v danom prípade nestalo. Súd prvej inštancie jednoducho zistil, že žalobkyňa v 1.rade je dedičkou po poručiťovi V. D. a nadobudla 1/21 z vlastníckeho podielu poručiťefa. Rovnako aj žalobcovia v 2.a 3.rade nadobudli 1/21 z vlastníckeho podielu poručiťefa. Matematicky vypočítal, že podiel 1/21 z prevádzanej kúpnej ceny získanej žalovanou odpredajom parcely č. XXXX v sume 47.000,- Eur predstavuje 2.238,- Eur. Z tejto sumy odpočítal už úhradu u každého zo žalobcov zo strany žalovanej vo výške 1.300,- Eur s tým, že žalovaná má vyplatiť žalobcom ešte 938,- Eur a tak zaviazal žalovanú uhradiť každému zo žalobcov sumu 938,- Eur aj s úrokom z omeškania. Zaplatenie úroku z omeškania odôvodnil tým, že na základe osvedčenia o dedičstve sa žalovaná zaviazala vyplatiť podiel z dedičstva ustupujúcim dedičom v lehote 1 mesiaca od úkonu, ktorý znamená zmenu vlastníckeho práva. Kúpna zmluva bola uzavretá dňa 05.12.2017, preto súd prvej inštancie priznal žalobcom úrok z omeškania od 06.01.2017, teda uplynutím jedného mesiaca po podpísaní kúpnej zmluvy. Teda bez toho, aby zistil aký finančný obnos získala žalovaná skutočne odpredajom parcely, ktorá bola predmetom dohody v dedičskom konaní, tak ako to popísal v bode 11.svojho odôvodnenia, predčasne vo veci rozhodol.

19. Čo sa týka námietky premlčania, túto vzniesla žalovaná až v odvolacom konaní, pričom na č.l. 70 spisu iba o tejto možnosti takejto námietky uvažuje. Preto nemožno vytýkať súdu prvej inštancie, že sa touto námietkou nezaoberal.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku III., ktorým žalovanej súd prvej inštancie uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni v 1.rade, žalobcovi v 2.rade a žalobcovi v 3.rade každému sumu 938,- Eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 938,- Eur odo dňa 06.01.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a v súvisiacom výroku III. o trovách konania zrušil v zmysle ust. § 389 ods.1 písm.b/ C.s.p. a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods.1 C.s.p.).

21. Úlohou súdu prvej inštancie bude riadne sa zaoberať odvolacími námietkami žalovanej čo do zistenia v akom rozsahu splnila, či nespĺnila žalovaná svoju povinnosť v zmysle dohody z osvedčenia o dedičstve vo vzťahu k parcele, ktorá mala byť odpredaná. Zároveň sa súd bude zaoberať aj ostatnými námietkami žalovanej, ktoré v odvolaní uviedla a samozrejme i argumentáciou žalobcov, ktorú prezentovali tak v priebehu konania, ako aj v stanoviskách k odvolaniu.

22. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách odvolacieho konania v zmysle ust. § 396 ods.3 C.s.p.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.